

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ।

ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

M/s ਪੀਡਿਤ ਬਰੋਸ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ, - *ਪਟੀਸ਼ਨਰ।*

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ - ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ^ ਜਵਾਬ

1953 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕੇਸ (ਦੀਵਾਨੀ ਹਵਾਲਾ) ਨੰ. 19।

1954 *ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਪ੍ਰੋ*

*ਵੀਜ਼ਾ—ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਖਾਤਾ ਮੁੱਖ ਨਹੀਂ *ਮਾਰਚ, 24 ਨੂੰ
ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ ਵਾਧਾ
ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੁੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।
ਕੁੱਲ ਟਰਨ-ਓਵਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ।*

*ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ
ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ -
ਫਰਮ ਦੇ ਅਸਲ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।*

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਨ *circumstances* ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਪਾਰਕ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, <ਉਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। .

1922 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਐਲ ਸਹਿਗਲ, ਲੇਖਾਕਾਰ ਮੈਂਬਰ, ਮਿਤੀ 8 ਜੂਨ. 1953, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਟਕਿਆ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਇੱਕਮਤਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੁੱਲ ਟਰਨ ਓਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰੋ ਫਿੱਟ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(1952-53 ਦਾ ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 1260)।

(ITA, 1951-52 ਦਾ ਨੰਬਰ 5967, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1950-51)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਡੀ ਕੇ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਆਰ ਕੇ ਗਾਬਾ ।

AN KIRF AL ਅਤੇ JL ਭਾਟੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

J U D G M E N T I

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)। ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ..ਨਾਚੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਟੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ।

M/s. Pandit ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -
Bros., Chandni

Chowk, Delhi

v.

The Commis-

sioner of

Income-tax,

Delhi

"ਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ

Khosla, J.

ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਕੁੱਲ ਟਰਨ ਓਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ?"

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੈਜਸਟਰ ਪੀਡਿਤ ਬੁਦਰਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਾਲ 1950-51 ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਸ. ਪੀਡਿਤ ਬੁਦਰਜ਼, ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਸਨ-

- (a) ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ;
- (b) ਕਨਾਟ ਪਲੇਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ;
- (c) ਹੈਂਡੀਕ੍ਰਾਫਟਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ; ਅਤੇ
- (d) ਮਾਲ, ਸ਼ਿਮਲਾ

ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਕੋ ਫਰਮ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕੁੱਲ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਲਾਭ ਉੱਚ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹੈਂਡੀਕ੍ਰਾਫਟਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੁੱਲ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ M/s ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੀਡਿਤ 5,000 ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ - ਬੋਜ਼ 'ਓਹੰਦਨੀ ਆਈ ਜੇਟੀ ਚੌਕ , ਦਿੱਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ-

“ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ-

ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਟਾਕ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁੱਲ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ

sioner of
Income-tax,
Delhi

Khosla, J.

ਕਰਾਂਗਾ। 5,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੁੱਲ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। 1,872 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਵਿੱਚ 3,128।"

ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਮਾਨ ਜੋੜ ਚੌਥੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਕਨਾਟ ਪਲੇਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 7,000 ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਇੱਥੋਂ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਟਾਕ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੁੱਲ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਧਾਵਾਂਗਾ। 7,000। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। 8,073।”

ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਕਸਪੋਜ਼ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਅਨੁਪਾਤ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੈਗ . ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕੇਟ ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ।

K/s. Pandit
Bros., Chandni
Chowk, Delhi
v.

The Commis-
sioner of*
Income-tax,
Delhi

Khosla, J.

ਖਰਚੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਰਗੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਖਰਚੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਨ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਜਨਬੀ ਹਨ।

“ਰੁ. ਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰ 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 7,000 ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ amuuMtd ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਨਖਾਹ, ਬੋਨਸ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅੰਕੜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਉਸ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ *ਮਾਲਾ-ਜੀਦੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ*। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਚੰਗਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ-

ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐੱਮ. ਪੀਂਡਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ^{ਬੰਸ} -
ਚੰਦਈ 'ਤੇ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜ਼ਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੇਠਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਮਦਨ ਕਰ
ਅਫਸਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ : -

Chowk, Delhi
v.
The Commis-
sioner of
Income-tax*
Delhi

“ਵਿਕੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਨਾਫਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ■ ਵੀਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ। ਐਬੋ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨ ਓਵਰ 'ਤੇ 26,597. 'ਰੁ. 9 ਲੱਖ, ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Khosla, J.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਨਾਫਾ ਘੱਟ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ. ਪੀਡਿਤ ਜੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਚਾਂਦਨੀ ਵਾਧਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13^੧ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

tioner of
Income-tax,
Delhi

Khosla, J.

“ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਅਸਲ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਖਾਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖਾਤੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਗਾਇਬ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਟੈਗ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸੱਚ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਸਕਦਾ ਸੀ

ਲਾਭ ਟੈਕਸਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ- Ws. ਪੀਡਿਤ ਮੇਰਾ ਅਧੀਨ। ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ^੨ - ਚਾਂਦਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ^੩ >ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ-^੪ ਜੋ ਢੰਗ

ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ

ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ* ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਅਤੇ ਅਡੇਨ ਬਨਾਮ ਸਾਰੰਗਪੁਰ ਕਾਟਨ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ*, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Income-tax,
Delhi
Khosla, J.

"ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਏ . " n

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ (1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਗਲਤ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਲਾਭ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ . ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਾ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ ਫਿੱਟ ਕੁਝ ਘੱਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ

(1)ILR 1938 Bim. 239

RTM S' Ck»t no stock re £ s ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ- ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ^{^Delh^/^ e mCre ^ ac ^^ a ^} ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਜ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੈਰ-ਆਰਥਿਕ. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੈਂਡਕੁਆਰਟਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਟ ਰਿਆਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੇ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਜ਼ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ *ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ* ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ, (1) ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ “ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛਾਲ” ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 7,000 ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕਈ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਟੈਸਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਮਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮਾਨ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਟਿਊਟ .ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(1) (1933) 1 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 94

ਆਧਾਰ. ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ M/s ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੀਡਿਤ ਢੰਗ। ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬੌਧ - ਚੰਦੂਈ ਅਤੇ ਸੇਠ ਨਾਥੂ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੁੰਨਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇੱਥੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਨਾ 220 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:-¹ ਦਿੱਲੀ

Khpslar J^fj)

"ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਜੋੜਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਮਸ਼ਤ ਸਿਮ ਪਲਾਈ ਜੋੜਦਾ ਹੈ- ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ

(1) (1953) 23 I.T.R. 73

ਤੋਂ ਪ੍ਰੋ ਫਿੱਟ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। -
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ
ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ.

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਖਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ^{ਜੋ} ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ।

M/s. Pandit
Bros., Chandni
Chowk, Delhi

v.
The Commis-
sioner of
Income-tax,
Delhi
Khosla, J.

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ *ਏ ਮੁਸਾ ਅੈਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ
ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ, (1), ਚਾਗਲਾ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ—

“ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਖਤਿਆਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਜੋ ਸੱਚ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ-

“ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਹੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

ਅਰਲ ਲੋਰੇਬਰਨ ਐਲਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਸਟਾਕ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: -

“ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੀਡਿਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

4. ci

io Bros., ਚਾਂਦਨੀ

ਸੱਚਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”

v.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ-ਕਮਿਸ਼ਨੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ^{ਸਭ} ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ^{ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ} ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਸੀ- ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.

"ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ?"

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 7,000 ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਏ.ਸੀ. ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਬੇਲੋੜਾ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। 12,000 ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

T, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ 'ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ' ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੋਜ ਕਿ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ "ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, 'ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਖੋਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ

M/s Pandit Bros., Chandni Chowk, Delhi v. The Commissioner of Income-tax, Delhi
 ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ।
 Khosla, J.

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖਰਚਾ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 100.

Kapur, J.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ